

[Hauch.]

fremsat sit Forslag, og jeg har forstaaet den højtærede Finansminister saaledes, at vi kunde tiltræde dette Forslag, eller vi kunde lade være at tiltræde det, det var de Vilkaar, Flertallet her i Tinget var stillet overfor. Skulde jeg have misforstaaet den højtærede Finansminister, maa jeg meget beklage det. Skulde det kunne tænkes, at en Ændring i disse Procentsatser, svarende til Faldet i den almindelige Rente, kunde tilfredsstillende den højtærede Finansminister, vilde det have været meget værdifuldt, om vi fra Venstres Side havde faaet det at vide paa et noget tidligere Tidspunkt. Jeg haaber imidlertid, at den højtærede Finansminister saa vil benytte sin Indfyldelse til at faa en Forhandling i Stand i det høje Folketing, thi Lovforslaget skal i hvert Fald ikke komme til at strande paa Spørgsmaalet om en Nedsættelse fra de 5 pCt., der her er fastsat som Maksimum, til det Niveau, som er Resultatet af det Fald, Renten har været underkastet, eller som man kunde ønske, at Renten blev underkastet. Men det gælder for den højtærede Finansminister som for den høje Regering i det hele, at man kommer her til Landstinget med Lovforslagene og siger: Saadan ser disse Forslag ud, vil de Herrer nu behage at gennemføre dem. Vil De ikke det, kan De lade være, og saa gaar det i Fremtiden under Devisen, at Landstinget saboterer alting. Det er ikke en Form for Forhandling fra Regeringens Side! Den høje Regering har den Pligt under vore forfatningsmæssige Forhold at sørge for, at der kommer en Forhandling i Stand mellem Tingene, at sørge for, at der bringes Overensstemmelse til Veje mellem de forskellige Opfattelser, som finder deres Udtryk i Rigsdagens to Ting. Dersom den høje Regering ikke har den Opfattelse, at det er dens Pligt, varetager den i Virkeligheden ikke sine Forretninger, som den skulde og burde i Henhold til Forfatningen og dens Bestemmelser. Derfor forekommer det mig, at der kunde være Grund til at paatale dette Forhold overfor den højtærede Finansminister i Anledning af de Udtalelser, som han nu har fremsat.

Lange: Overfor den højtærede Finansministers Paastand om, at mit Parti modvirker en Rentenedsættelse, vil jeg gerne sige, at dette er ganske urigtigt. Baade mine Partifæller og jeg ser, at det i den nuværende Situation vilde betyde overordentlig meget, ikke mindst for Land-

bruget, om det var muligt at gennemføre en almindelig Sænkning af Renteniveauet. Men naar den højtærede Finansminister som Bevis for, at vi ønsker at modarbejde en Rentenedsættelse, anfører nogle Udtalelser, som jeg har fremsat paa Østifternes Kreditforenings Generalforsamling, vil jeg gerne gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at jeg — ikke paa en Generalforsamling, men paa et Repræsentantskabsmøde — baade anbefalede og stemte for, at man under Forudsætning af, at de konkurrerende Kreditforeninger gik med til den samme Ordning, indtil videre skulde standse Udstedelsen af 5 pCt.s Obligationer. Men til min Anbefaling af Forslaget knyttede jeg nogle Bemærkninger om mit personlige Syn paa Sagen, der nemlig er det, at jeg ikke tror, en saadan Ordning vilde have den Virkning, som man ønsker den skulde have. Jeg har ikke den Tro, at den nominelle Rente af Kreditforeningsobligationer har noget at gøre med den effektive Rente, og det er det, der er det afgørende. Det hjælper intet, at vi afskaffer 5 pCt.s Kreditforeningsobligationerne, hvis det ikke fører til, at 4¹/₂ pCt.s Obligationerne stiger i Kurs. Det er en almindelig Tro, at de højt forrentede Obligationer hindrer de lavere forrentede i at stige i Kurs, og derfor anbefalede jeg under den nuværende Situation, at man skulde gøre dette Forsøg for ikke at lægge nogen Hindring i Vejen for Stigningen af de lavere forrentede Obligationer — hvis altsaa denne Opfattelse virkelig skulde være rigtig. Men jeg tror, den er forkert. Jeg maa have Lov til at have min personlige Opfattelse af dette Forhold, og jeg har adskillige Ting at støtte min Opfattelse til, bl. a. Udviklingen i Slutningen af forrige Aarhundrede. Da havde man ikke 4¹/₂ og 5 pCt.s Obligationer at sysle med, men 3¹/₂ og 4 pCt.s Obligationer. Forholdet var ellers ganske det samme, man kunde med samme Ret sige, at 4 pCt.s Obligationerne hindrede 3¹/₂ pCt.s Obligationerne i at komme op i Pari, men det viste sig at være forkert. 3¹/₂ pCt.s Obligationerne naaede op i en Kurs af 99¹/₂, det hindrede 4 pCt.s Obligationerne ikke. Det, at man den Gang kunde optage et Laan i 4 pCt.s Afdelingen og derved undgaa det store Kurstab, muliggjorde en Konvertering af Laanene, hvad der var af overordentlig stor Betydning under den herskende Landbrugskrise. Det er derfor, jeg mener, at man nu, da Forholdene har forandret sig med Hensyn til Renteniveauet, idet 4¹/₂